

66 Hegedűs Gyöngyi

INTRAUTERIN FÉNYEK

Ipari táj ereszkedő angyalokkal.

Kárpáti Tamás kiállítása Tatabányán

*Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é?**

És íme, itt vagyunk, kiállítás utáni képek ezek, intrauterin fényekkel. Az alapvetően kétféle színvilágban az egyik az étellel-szenvedéllyel teli vöröses, a másik a túlhordás szenvedéssel teli, zöldes-fekete, zavaros magzatvize. Igen, a halál is méhen belüli történet.

*Itt kezdődött,
azzal a sikollyal,
mely ama szó előtt áll,
ami az éjből
öröktől fogva közelg. ***

A testek lebegnek, mint vízben. De ez a víz, mintha egyszerre lenne halmaz-állapotainak metszeshalmaza. Szilárd, folyékony és gáz. És a testek is mintha egyszerre lennének elevenek, holtak és már feltámadottak. Nem egyszerűen idő van. Hanem kihordási idő. Nem egyszerűen tér. Testté vált tér. Ahogy a méhen belül a tíz holdhónapban évmilliárdok filogenezise zajlik le, az idő tömörített fájlja itt a test, és beavató közege, melyben (meg)merülve lebeg. Mert testet öltést látok mindkét színvilágban. Lehet-e élni az *ímholban*? Élhető terek az éltető terek?

Új Forrás 2017/4 – Hirdasi Hegedűs Gyöngyi: Intrauterini Fények
Ipari táj ereszkedő anyagokkal. Kárpáti Tamás kiállítása Tatabányán

Ahol a sejtés a legbiztosabb tudás. Megrögzöttségeimben elbizonytalanító bizonyosság. Nem takarásban van a test, most bontakozik ki. Most kerül teljes fedésbe önmagával. Most impregnálja a lélek, ami a kietlen és sötét föld fölött lebegett.

Nincs több fény, mint azon a nikodémusi éjszakán. Sötét van, mint a láng belsejében. A tételes vallásosság találkozik magával a Kijelentéssel. A testet öltéssel. Mert most ölt testet. A test sötétje ez. És a test fénye.

Keressük Istent elragadtatásokban. Testen kívüli élményekben. Látomásokban. És Isten testté lesz. Hússá. És vérré. Még ha a test dimenziójában is a legnehezebb hinni a vele való találkozást. *Isten minden művének vége testben létel.* * **

Akárha a színről-színre látás felbontásában néznénk képeket: a test, mint hangárnyék rajzolódik ki. Még az agónia zöldes-feketéjében is a teremtés *le-gyen*-jének hangárnyéka a test. De mert a keresztről teremt, nem egyszerű atyai felszólító mód, de fiúi engedelmesség is.

Képzuhogásban élünk. Mintha minden képi lélegeztetésre került volna. A szövegek is. Ám a legtöbb képet csak nézzük. De mi van, ha elképesztő pixeleinket ellepik az angyalok? És nem az éleslátást, a nagyobb felbontást, hanem a tisztán látást hozzák magukkal? Ipari táj, ereszkedő angyalokkal. Ereszkednek, de ereszkedésükben is ott a víz felhajtó ereje. Képek angyali megszállottsága.

Kárpáti Tamás kiállítás utáni képei néznek minket. A bennünk elnyelődő fény-nyel. *Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.* ****

* Jn 3:4

** Catarina Carsten: *Trakl szülőháza előtt* (fordította Erdélyi Z. János)

*** *Leiblichkeit ist das Ende der Werke Gottes* Friedrich Christoph Oetinger, az 1700-as évek teológus polihisztorja, ki orvosi egyetemet is végzett.

**** Zsolt. 139:16

